

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Égész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíthatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttér petítóra 20 fillér.

Feloldó szerkesztő:
DÉKÁNY MIHALY.Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.Kiadó és laptulajdonos:
STRAUSZ SANDOR.

Ujév.

Amikor a természet erőgyűjtő álmál alussza és a tél rideg zordonsága hó és jégkerget von a pihenő anyaföld fölé: az emberek befejezik az élet nagy korszakát, hogy újat kezdjenek meg.

A jókívánások, szerencsekívánatok időpontja az újév napja, mely élénken emlékeztet a múlt sokszor kellemetlen emlékeire és felidéri a reményt, mely szebb jövővel kecsegtet. S a jövőben való bizalom rendezésében erősebbnek mutatkozik az idők forgásába vesztett szomorú visszamemlékezésnél.

Az újév napja azonkívül a leszámolásnak, mérlegelésnek van szánva. Mindenki akaratlanul is visszagondol, mit hozott számára az elmúlt esztendő, melynek kezdete kor annyi jót kívántak neki embertársai, a melyet annyi reményteljes várakozással köszöntött. — Bizony-bizony, nem ment a közül sok teljesebbé, a legtöbb remény hiú ábrándnak bizonyult, s a mi fáradozást, munkát latba vetettünk a sorsunk javítására, éppen csak annyit értünk el vele, hogy valahogyan megélhettünk.

S mégse szabad, hogy erőt vegyen rajtunk a csüggedés. Az élet a keserves küzdelmek láncolata és a legkedvesebb benne a cél, az a nemes cél, melyet kikéne magá elé kell tűzni, hogy affelé haladjon. S a boldogság — a haladás. Minél közelebb jutunk ahhoz, mit mint elérendő magunk elé szabtunk, annál megelégedettebbek vagyunk, s annál nagyobb, magasztosabb

czélok felé törekedünk. A pihenés, a megállás rozsdássá teszi a fegyvereket, melyekre az élet harczaiban szükségünk van, s aki hamarosan meg van elégedve a kicsi sikerrel, valóban hasznos tagja nem lehet a társadalomnak.

Dolgozni, ernyedetlenül, lankadatlanul munkálkodni, összes teleményességünket arra fordítani, hogy mindig a legjobbat, a leghasznosabbat cselekedjük — ezt kívánja tőlünk a jelenkor, mely könyörtelenül kiveti magából a herékelt.

S az a határkö, melyet az időszámítás újév napjával állít, arra int, hogy az e napon felhangzó jókívánások teljesebbé váljanak — a munka. A boldogság csak végzett, derekasan végrehajtott munka nyomán található. A ki azonkívül keresi, az ugyan a véletlen szeszélye következtében jó sorsra tehet szert, de igazán boldog nem lesz.

Ne várjuk tehát a most következő esztendő től sem, hogy a tünyság, léhaság nyugalmán pihenve elérjük a boldogságot, mely után mindannyian oly epedve áhítunk. Reméljük inkább, hogy tisztas munkánkat az ég áldása fogja kísérni és szerencsések leszünk, az új esztendőben fenségesebb czélok felé törni.

Akármerre tekintünk széles e hazában, mindenütt azt látjuk, hogy a munkának áldásos tere kínálkozik. A javszéklés, hogy nagy a nyomor, mitem használ. Férfias bátorlás, elriaszthatlan munkakedv kell, hogy a mostoha viszonyokat javítsuk. Fogjunk hozzá mind a két kezünkkel a segíteshez,

mely ép úgy kötelessége a gazdagoknak, mint a szegényeknek. A segítség pedig nem áll könyöradományok nyújtásában, mely csak sérti a megajándékozott önértelét, hanem a helyesen alkalmazott munkásságon.

Dolgozzunk — s a boldogság, melyet újév napján egymásnak kívánunk, ha nem is biztosan teljes mértékben, de legalább annyira be fog következni, hogy enyhül majd a nyomor, csökken a mindenfelé mutatkozó elégtelenség.

És ha aztán becsületes igyekvéssel mindent megtettünk, ami erőkből kitelik, s a Mindenhatóhoz fohászunk, hogy ne tagadná meg tőlünk áldását, bizzunk az ő gondviselésében, melyet egy évezednél tovább tanúsított szép édes hazánk iránt.

Ebben a reményben kívánunk minden olvasónknak és barátunknak:

»Boldog új évet!«

A kultur-krajczár.

Az elmúlt századelejen mindent elkövettek a magyar kultúra fejlesztéséért küzdő elődeink, hogy az irodalomnak a fővárosban országos központot teremtsenek s megalkotva a nagy cenzuralizációt, a magukra hagyott erőket egyesítsék, a kölcsönhatást előmozdítsák és az egyesek érvényesülését megkönnyítsék.

A törekvés elérte célját. Hatalmas központot kaptunk az ország fővárosában, hatalmasabbat, mint a milyent óhajtottunk.

Szomorú, de tény, hogy ma már csak

TÁRCA.

A világitótorony.

Ford. GRÉSZ LEÓ.

Egy földbenyulás szélén, messze a tenger hullámai közt, állott egy régi világitótorony, — régi, ósrégi volt az. Ugy beszéltek, hogy a rómaiak idejében épült meg, akkor, mikor ezek az északi tengerig hatoltak előre. A torony szürke színű volt tetejétől le egész talpáig, s csak itt-ott nőtt ki a kövek közül kevés kis moha. Zivataros időben a tenger magányos kísértetnek képzelhetné az ember, mely a tájtekő hullámok vad zenéjét hallgatva leskelődik. De csuoráról messze, mérőföldre hatol a fényugár az éj sötétjén át s mint valami aranyozott varázspálcza járja be a tengerre nehezűd ködfátylat.

»Ujév éjszakája!« kiált fel az öreg toronyőr, ki keskeny szobájában ifju legényeivel »grog«-tól gőzölgő poharak közt ült. »Borzalmas újév éjszaka! A jéghideg északi szél kergeti maga elől a hullámokat, s ezek bömbölnek, mint valami bivaly csorda, melyet vadász vesz üldözöbe. Halljátok, mint dörmölnék nekironva a földszinti ablakoknak? Isten kegyelmezzen azon hajósoknak, kiket ez újév éjszakája a tengeren talál! — Rossz jel ez a jövő esztendőre.«

A többiek helyeslőleg bólintgattak; a leány pedig, ki az öreg oldala mellett ült, kissé megborzadva atya érdes kezei után kapt.

Atya azonban visszatartotta.

»No hiszen; leányom talán még fél is?« mosolygott az öreg. — »Ez már mégis csak sok! Hát nem e torony szürke falai közt nőttél fel kora gyermekégedtől fogva? Mikor még a bölcsőben fektet, kezdé az öreg a többihez fordulva mesélni, »altató dala csak a tenger morgása volt. Hisz anyját csak rövid ideig bírta; feleségem alig egy két napra szülés után meghalt. Azóta tenger lett az anyja, a tenger esti elaltatója; s én fogadok, hogy sokszor jelenek meg előtte a mélység kísértetei s meséket, történeteket beszéltek el neki a tenger rabló királyáról, Hákonról s az északi óriásairól, kik odalenn az ő vendégeik egész az itélet napjáig. Nende Hilda?« így fejezte be s megismogatta leánya sötétszöke haját, emelni kezdte »grog«-gal telt poharát.

Hilda azonban kék szemével oly megrendítő pillantást vetett rá, hogy önkénytelenül visszavetette azt, s így szólt: »De leányom Hilda! Mi történt veled? — Hisz ily pillantást még soha életemben nem velettél rám!«

»Atyám!« vilaszolta; »Te ép a tenger kísérteteiről tréfálodtál. Mi lett volna, ha egyszer tényleg felkerestel volna engem!«

»Van egy ebeszés a kísértetekről!« mondogatták egymásnak a legények. »Figyeljétek! Hilda mesél! Halgassátok, egy kísérteties történet!« mindnyájan összebútorultak s a karcus leányra szegezték tekintetüket, a ki atya óriás termete mellett olyan volt, mint sötét fenyőgalyakon csillogó hópehely.

»Elmeséljem Atyám?« kérde Hilda elszorult kebelével. »Nem sok ám az egész!«

»Meséld el, meséld el!« felelé kíváncsian az öreg. »Mért nem mondatd még el nekem? Hisz tudod, mennyit adok a kísérteties történetekre!«

»Ne vedd rossz néven Atyám, felelte Hilda s karjával átforta atya nyakát. »De a mai napig mint valami rejtélyes tilalom nehezült ajkamra, melyet megszegni képtelen voltam. Nem tudom, mikép történt, hogy a mai estén teljesen megszabadultam tőle. Emlékszel te még? Mikor még kis gyermek voltam, ágyam a földszinten azon mélyen fekvő ablakfülkében volt, mely az öblöcske felé néz. Magasan fenn a falban van egy elrészelt ablak; a teli hold kandikált be onnan, s én örültem neki, bár hallottam az alatt lévő tenger hullámainak csapdosását, mormogását. Oh, varázsszerű volt az, s én mellette végtelen édesen aludtam. Egyszer azonban — újév éjszakája volt, mint ma — felhők borították az eget, s a holdból semmit sem láhattunk, a mikor éjfélkor lefektetél.«

»Azám, Hilda,« szólt közbe az öreg. »Tizenkét évvel ezelőtt történt ez, egy jéghideg, de csendes éjszakán — Istenemre, sokkal csendesebb éjszakán, mint a mai! S mégis akkor sülyedt el a nagy angol »Eros« s vele együtt a csónak, a mi legjobb nyolcz legényünkkel. Igazán tengerészhez méltó halál! Isten nyugasztalja őket!« s Hilda atya strübb füstfelleggel ereretett pipájából; az öreg tengerészek ugyanis nem szeretik mutogatni könyvelőbádi szemeket. A legények némán néztek maguk elé poharukba, míg végre Hilda folytatta:

egy irodalmi csatamező van: a főváros, a hol az érvényesülés nehézsége miatt ma már nem vállvetett munka folyik, hanem minden egyesnek adáz harcza valamennyi ellen.

A vidék nem számít.

Vidéken megjelent könyv, vidéken előadott darab nem irodalmi grádus. És ha itt-ott sikerült egy vidéki talentumnak figyelmet kelteni, azt jóakarói siettek felhozni a fővárosba, — hogy odakint el ne kalldjék.

A legtöbben azután a fővárosban kalldnak el, mert itt, ahol ugyanarra a pontra küzdők százai törnek, a győztesek már a dolog természeténél fogva is kevesen lehetnek.

Szomorú elgondolni azt is, hogy mennyire ki van szolgáltatva a szellemi táplálék tekintetében a vidék a fővárosnak. Olvasmányt, szindarabot csak innen kap. Előre megszabott, sokszor nemzetietlen divatnak kénytelen hódolni s eleve le kell mondania minden önállóságáról, A főváros irányzatai diktálnak mindenben.

Sokszor helyes ez, de sokszor kimondhatatlanul káros, amint azt színházi és irodalmi életünkben nem egyszer volt alkalmunk tapasztalni.

Ily esetekben nemzeti szempontból feltehető kívánatos volna, ha a vidéki nagy városok — ugyyszólván — irodalmi és művészeti rostákká változnának át.

E szerepet azonban csak úgy tölthetik be, ha a nemzeti kulturának számottevő emporiumai lesznek.

A küzdőterek megsokszorozását jelenléte ez az állapot és orvoslását az eddig fennálló bajoknak.

Amily nagy érdekünk volt ezelőtt, hogy egy központunk legyen, épp oly kívánatos ma az, hogy minden egyes nagyobb vidéki város kulturális gócponttá alakítván át, belevonattassék a lüktető, az egészséges irodalmi és művészeti életbe.

Az »Országos Irodalmi és Közművelődési Szövetség« régi törekvése ennek a nagy decentralizációknak a keresztülvitele. Már alakulásának magvát is jórésben ez a gondolat képezte, melynek szükséges voltát mindenkinek be kell látni, aki a magyar

irodalom és művészi élet legutóbbi fejlődésének korszakán keresztüláll.

A legteljesebb elismeréssel kell fogadnunk — saját jól felfogott érdekünk szerint is — a Szövetség törekvéseit s annak a kultur-krajczer formájában nyilvánuló első — nagy horderejű gyakorlati jelét.

A Szövetség a vidéki színházi igazgatók legnagyobb részével megállapodott arra nézve, hogy az 1 kor. 20 filléren felüli jegyek ára 2—2 fillérral felemeltessek.

Az így befolyó összegből viszont a Szövetség nagyobb összegű pályadíjakat tűz ki magyar tárgyú s a vidéki színházak számára irandó darabokra, egy-egy vidéki színházi rendező és író, hírlapíró utazására és egyéb irodalmi, művészeti törekvések támogatására. Mindezen pályadíjak felett egy külön bizottság határoz, amely a Szövetség 10 kiváló tagjából, a mozgalomhoz csatlakozott színügyi választmányok s színigazgatók képviselőiből, valamint a V. H. O. Sz. és a Vidéki Hírlapírók Szakszervezetének bejelentett küldötteiből áll.

A terv igen érdekes s megvalósulása a vidéki városok kulturális életében fontos fordulópontot jelent. Elfogadása annál inkább kívánatos, mert a meg sem érezhető áldozattal nagy, nemzeti ügyet támogat közönségünk: a magyar kulturális élet emelését, a tisztult izlés diadalát.

K Ü L Ö N F É L E K.

A hét története.

(A helyzet. — Péter király detronizálása. — A Margitsziget bérliójének ügye.

Vezérpolitikusaink a parlamenti szünetet derekasn kihasználják enuncziációkra. Különösen Bánffy Dezso báró szegedi beszéde vonta magára az egész politikai világ érdeklődését. A báró helyesen találta, ha a koalíció feloszlának és hangsúlyozza, hogy a mostani kormányunk nem lehet egyéb feladata, mint az alkotmány helyreállítása és az általános választói jog mielőbbi megalkotása. A kormány tagjai közül Wekerle és Kossuth tartottak nagyszabású újvi beszédeket, melyekkel beharagították az aktuális politikai kérdésekre. Egyébként most is előtérben van a katonai létszámemelés kérdése. Igen élénken foglalkoz-

kivánta. »Beteg vagy édesem?« kérdezte.

»Tényleg annak kell lennem,« felelte Hilda s mosolyogni kezdett. »Tizenkét év óta nem ijedtem meg annyira, mint most.«

»Hagyjátok már abba ezt az ostoba történetet! Vágtok közbe az öreg. Épen jókor jöttél Péter. Nézzétek! Az óra pontosan éfélt mutat. Egy pisztánás még, s belépünk az ujesztendőbe. — Fel a poharakkal legények! Ne sirassuk az ő esztendődt; nagyon rossz év volt az a hajóóra nézve — több szép hajót temetett el el s néhány ifjú életet is. — Ti vitézül viseltétek magatokat legényeim; ti velem rengetek s nem is haboztatok, a mikor felebarátaitok! kellett a nedves sirból kimentenetek. De hagyján, — hisz ez a mi kötelességünk, s a Mindenható egyszer majd megfizet érte. — Kociztunk, fiuk Údv az ujesztendőnek! Töltsük el egyetérlelőben a csendes magányunkban; — s ha egyikünket-másunkat ez évben magához szállitana is az Ur, ne csüggedjünk! Evezünk bátran a kikötőbe, a hol az örök kapitány vár reánk, s vigyák el neki e magvas üdvözlöt: »Nehéz volt, Úram, az ut, de hajóm sérteletlen maradt — hurrá!«

»Hurrá, Hurrá!« hangzott fel egyszerre, s megcsendültek a parhark, mintha csak az újévt akarnák beharangozni. Péter is kocizott Hildával, Hilda megszorította kezét, s hesszasan egymás szemébe néztek. Az áldás és boldogság mily mélyesség öhaját fejezi ki egyetlen ilj néma tekintet! Hisz egy szerelmes pillantás már önmagában véve is a legnagyobb földi boldogságok egyike.

(Folyt. köv.)

nak politikusaink azzal a kérdéssel, lesz-e létszámemelés vagy sem:

A kicsi Szerbiából ismét ömlenek a szenzációk. Határozott formában jelentik, hogy Karagjorgjevics Pétert meg akarják fosztani a tróntól. Ha lehet, szép szerével teszik ki, ha nem, erőszakkal. Szerbia közel mult története már szolgált erre véres példával.

Szenzációkban ez a hét sem volt szegény. Köztük első helyet foglal el Szabó Károlynak, a Margitsziget bérliójének ügye. Dr. László Lihály országgyűlési képviselő, a László-féle gimnázium tulajdonosa jelentte fel, 300.000 koronára rugó csalás és házasságazédelgés miatt. A rendőrség ennek következtében letartóztatta Szabót, s a vizsgálóbíró is elrendelte a letartóztatását. A vizsgálat folyamán azonban a Szabó ellen emelt vádakat nagyon enyhültek és különösen nem nyert beigazolást a ravaszfondorlat, úgy, hogy a sokat pratraktált ügy alighanem csak polgári bíróság döntésére fog kerülni.

— **Kérelem.** Lapunk folyó hó 1-ével a XXIV-ik évfolyam 1-ső negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük az előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjének, nehogy a lap szétküldésében fenakadás történjék. Tisztelettel a kiadóhivatal.

— **Körjegyző választás.** A lemondás folytán megüresedett muraszentmártoni körjegyzőség körjegyzővé Dobsa Kálmán felsőmihályfalvi körjegyzőt választották meg, ki új állását folyó hó 1-én el is foglalta.

— **Helyettesítések.** Dobsa Kálmánnak muraszentmártoni körjegyzővé történt megválasztalása folytán megüresedett felsőmihályfalvi körjegyzőség jegyzői teendőinek az ideiglenes ellátására a járási főszolgabíró Marinovics Ferenc okl. jegyzőt rendelte ki helyettes jegyzőül.

Ungár Adolf drávacsányi körjegyző három havi szabagságot kapott, mely időre a járási főszolgabíró a drávacsányi jegyzőség jegyzői teendőinek ellátásával Simon István Csáktornya nagyközség adóügyi jegyzőjét — utóbbinak a helyettesítésével pedig Szabolcs Rezső okl. jegyzőt bízta meg.

— **Valtozatok a csáktornyai postánál.** Godina Ignac csáktornyai postatisztet a kereskedelmi miniszter Belovárra (zagrabi kerület) és Kengyel István postagyakornokot Zagrabból Csáktornyára helyezte.

— **Uj jegyzőség.** A belügyminiszter Zolavármegye azon határozatát hogy a drávacsányi körjegyzőség ketté választassék, jóváhagyta. Stridó jegyzőség ketté választását azonban az érdekeltel kérelmére nem engedélyezte. Az új jegyzői állásra most írták ki a pályázatot.

— **Esküdtek 1907-re Muraközéből.** A nagykanizsai kir. törvényszék december 20-án sorolta ki a folyó évi esküdteket, mely szerint Muraközéből kisorsoltattak: Bachrach Győző, Benedikt Béla, Deutsch Salamon, Fejér Jenő, Graner Miksa, Dr. Hajós Ferencz, Dr. Hidvégi Miksa, Hochsinger Sándor, Dr. Kovács Lipót, Mesterics Aladár, Mráz Jenő, Pecsonnik Ottó, Dr. Schwarz Lajos, Strausz Sándor és Ziegler Kálmán Csáktornya; Hermann János, Kramarics Viktor, Dr. Reményi Zoltán, Sosterics Pál, Dr. Tamás János, Verly Jenő és Zakál Lajos Perlak; továbbá Berger Manó Kotor, Csárics Sándor Végf., Hirschler Miksa Alsódomboru, Knezevich Viktor báró Stridó, Kovács János Domasinecz, Langer Ernő Bányavár, Lőke Lajos Alsódomboru, Nemsics Ignác Podbrest, Pecsonnik Rezső Nyírvölgy, Pollák Lipót Kotor, Virághi Antal Vullária.

— **Előléptetések a Déli vasutnál.** A Déli vasut tisztviselői között január 1-ével

»Korom sötétség volt, mikor ágyascskában fektüdtem, s te az éjjeli lámpát eloltatad. De én nem tudtam lezárni szememet; mindig az ablakhoz tekintetem, hogy nem a holdvilág tekint-e be megis rajta? S nézd! tudam, hogy az eget téli felhők fátyolozták be; hogy történhetett az? Fenn az ablaknál mégis látszott valami csálóka fény. Felültem s már kiáltani akartam; de a zárt ablakon át bizalmasan bölintott be egy halovány arc s intett, hogy hallgassak. Kedves, barátságos arc volt, kék szemekkel, csillogó, nedves hajjal; s mig eleinte féltem, — később eltűnt minden agodalmam, hisz oly bánatosan mosolygott felém — s intett, hogy kövessem.«

A leány hirtelen félbeszakítja beszédét. Csikorgott az ajtó.

Mindujájan az új jövény felé fordultak, — Hilda pedig, hangos kiáltásban tört ki s megrémült tekintettel ugrott fel: »Ott! Ott van már megint!« kiáltott borzalmasan.

A leány sikoltását egy pillanatra a hallgatók néma csendje követte.

Végre megszólalt az öreg: »Hová tetted az eszedet lányom?« kérdezte, miközben a legények félnk pillantást vetettek egymásra. »Ugy látom az elbeszélés hevében tengeri kísértetnek képzelte Péteredet! — No Péter, te ugyan bekepzeltetés magadnak valamit!« folytatta ismét teljes vidámsággal a vendéghez fordulva: »Új ide a menyasszonyod mellé s ne vedd rossz néven, ha mindjárt nem is hiszelgett most neked!«

Péter volt a legifjabb legény a világitóronyban. Őda út Hilda oldalához, a mint az öreg

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znastveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fat računaju.

Odgovorni urednik:
LOPARITS R. JÓZSEF.

Glavni urednik:
MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlastnik:
STRAUSZ SANDOR.

Zadruga.

Pri nas se za istinu malo ljudi brini sa tem. Akoprem pak je zadruga pravi al-dov za ljud.. Osobito za male gazde, koji su kajakovim šparkassam i bankom žrtve sada.

Jer vu čem stoji zadruga? Zadruga vu tem stoji, da pomore siromaškomu puku. Stane se skup 40 ili 50 gazdov, ovi već moreju napraviti zadrugu. Ako pak njih se više se stane skup, toje još bolje. Ovi načinju zadrugu na taj način, da akcije daju vun. Svaka akcija 50 korun košta. Ali ovi 50 korun nije treba taki platiti, nego na rate i to 1 korunu na mesec, dok 50 mesecov prejde. Koj predi doli splati, prije je delnik interesom, kapifalom i t. d. Jer iz ovih 50 korun svakomu more narasti ako se dobro gospodari i desetput tuliko. — Naravski zadruga nemore sama obstati onda bez svake pomoći, pak zato je potrebno da stupi med člane orsačke centralne posudbene zadruge.

Tu neima nikakove vkanjivosti, tu si siromaki ljudi sami gospodariju zvrhu svojih penezov. Pak ako dobro gospodariju more procvetati jedna posudbena zadruga. Ja med mojim putovanjem sam vu više mestah pregledal zadruga i svigdi sam lepi red našel. Jer iz Budapešte iz centrala se višeput dopelaju viziterat zadrugu, jeli je sve vu redu.

A još poljeg toga jako je jednostavna stvar ta zadruga. Izabereju se predsednik zadruga, podpredsednik, kontroli, knjigovo-

dja, zatem kassu pregledavajući odbor i t. d. Predsednik more biti jeden dober gazda, kasser takaj jeden dober gazda, a knjigovodja (könyvelő) je vu najviše mestah gopon navučitelj, akoprem može i drugi tko biti, koj se te stvari razmi.

Vu ovu zadrugu svaki siromak, pak i on siromaški štrekar more svoje peneze dati jer se ovi nezugubiju. Jer budapeštanski central je obvezani za ove peneze, pak zato i budapeštanski central jako pazi, jeli sve vu redu ide.

Kak se zadruga utemelji, budapeštanski central pošle dosta penez, ako je komu na posudu treba.

Svi člani, koji su vu zadrugi kakti činovnici su sa svojom vrednostjom odgovorni za vrednost zadruga. To je i tak prav. Koj nemisli da bi ljudske peneze mogel vu redu čuvati naj se od kraja nepuša vu to da bi on bil kasser ili drugi činovnik naj ostane rajši prosti član.

Osobito je važna stvar to, da člani dobička svako ljeto razdelju med sobom i to se njim k akciji prepíše. Ako je koj imel jednu akciju tojest 50 korun sada ako na koncu leta na svaku akciju 12 korun dobička opadne, onda mu te peneze prepíšeju k akciji i imel bude 62 korune. Gde vu kojoj sparkassi bi dobil on tuliko interesa na svoji 50 korun. A gdo vun zeme peneze na posudu, neplati više interesa kak 7 od sto. Dakle to je velika sreća za siromaški puk. Samo treba probati to sreću i bude svaki videl, da mi ne govorimo zabadav.

Svaki koj se obveze, da bude član zadruge ora tak dugo jednu korunu platiti na mesec dok je 50 korun splatil. Gdo hoće more na jedanput ili na dvaput ili kak hoće splatiti ovih petdeset korun. Koj 50 korun splati on je član i on se deli vu dobičku. Koj ima dvaput 50 korun, tojest 2 akcije, on dvaput veškoga dobička dobi i t. d.

Zadruga dobi peneze za na posudu dati iz Budapešte iz central i to na četiri ili 5 korun interesa od sto. Ova centrala nebude tak lahko propala, jer pod nadzornostjom ministeriuma poljodelskih poslov stoji i odlična gospoda su vu njoj. I ravno zato je utemeljena ova centrala, da siromaške ljudi pomore te njih od guljenja oslobodi.

Dakle sada vu zimi imate vremena, pak si premisslavajte zvrhu toga i probajte nekaj stvoriti.

Politički pregled.

Novo ljeto je svigdar takov dan, kada političari jedni drugim, pak svojim vodjam ideju korporalno gratulerat. Zvun ovih gratuleranjah se je i to dogodilo, da se minister skupne vojske opet giblje i zahteva više soldatov. Tak to pišuju jedne novine, ali stvar je već i onda magjarski honvedski minister tem popravil da istina, da bi želja bila da se više soldatov daje, ali pitanje nad magjarskim orsačkim spravišču stoji jeli hoće više dati ili ne.

Wekerle ministerpredsednik je vu Be-

Z A B A V A.

Smiešni dogadjaj.

To vam je već strašno, kaj se sve po brošurah i novinah danas već nepíše gléde čoviečanskog zdravlja i dugog života. I ja sam liečnik, i ja sam učil hygienu, čital sam i danas čitam, — dapače puno čitam, držim dvoje medicinske novine, rado kupujem novu medicinsku knjigu, i u obće čitam rado svaku razpravu o zdravstvu, ali kad mi dojde do ruk kakova brošura, koju je gde koj prenapeti kollega napisal samo za to, ad dojde na glas, te u kojoj opisuje sve strahote duhana, alcohola i drugih dužni i nedužnih otrovah, onda mi se želudec obrača, pošto sam poznal i danas poznam mnogo starih ljudi, koji se nikada nisu odrekli svoje duhanske lule, niti svoje čašice žganice, niti svoje litre vina, pak su u vie zdravi.

Istina je, dopušćam, da alcohol i duhan škodi, kak i ostali otrovi, ali samo onda, ako ih neumiereno uživaš. Ali neumiereno uživanje mlieka i voća, koje pisci bro-

šurah o zdravlju preporučaju, škode takaj, baš tak, kak i duhan, rakija i vino.

Mnogi mudrijaši pišući zdravstvenu brošuru, neka pišu što ih je volja, papir je strpljiv i podnaša sve, dokazati im, makar iz vlastitog izkustva nemožeš nikaj, jer oni su najpametniji; a kad oni tvrđi da je nikotin u duhanu za pušača strašan otrov, a ti im rečeš, da ja i kofein u kavi strašan otrov i solanin u krumpiru, onda oni mudro odgovore: »To je nekaj drugo!» —

Ja baš sada pretraživam opise najstarijih ljudi na svietu, koji o svom načinu življenja nepreterano i pametno govore, pak ću je dati u formi pripoviesti u Muraköz, kad ih budem imal više na okupu, jer iz pojedinoga nije moći nikaj za stalno zaključiti.

Ja bi rekel, na koliko sam iz tih spisah do sad razmeti mogel, da je za zdravlje tiela najvriednije promiena zraka i da se čoviek najbolje oporavi, ato iz dolne otide u goru a iz gore u dolinu, iz kopna na more, a opet iz mora na kopno, iz varaša na selo, pak makar i cigarom u ustih.

Anda je i professor V. kroz dva feri-

jalna meseca promienil zaduženog varaškog i školskog zraka sa te sviežim ladanjskim, je otisel iz varaša, gde je dijake sekiral van u šumsko — bregovito — ladanjsku okolicu i tu se je nakanił kroz dva meseca od školskog napora u božjoj naravi odpočinuti, a pošto mu je tiečnik odredil, da za oporaviti se i tielo izjačiti, je potrebno gibanje, a lienjarenje škodi, pak makar i na ladanjskem sviežim zraku bilo, to si je naš professor odmah, čim je došel van na ladanje, našel dielo pri svojem stanodavcu. On je najme opaził, da bi letve, koje su sačinjavale plot okolo vrta, mogle biti friško pofarbane, pak si je on pri gazdi izprosil, da mu je dopustil vlastoručno pofarbati. To je istina, da se je pri tom moral gibati osovivati se, prigibati se, klečati, onda opet jednako stati i dapače se na prste spinjati ali on je zaboravil, da već nije trideset godina, našel čoviek, pak ga je već negde pri petoj letvi nekaj u križih presieklo tak, da je moral u postelj leći. Tomu vele niemci »Hochenschuss,« jer dojde tak naglo bez ikakovog pripravljanja, kak da bi te netko u ledja strelil. Kad se je poslie tri četiri dana iz postelje dignul, napustil je malari-

ču bil čez novo ljeto, gde je v imenik nisterijuma svim članom kraljevske familije dobro novo ljeto željel.

Kak jedne budapeštanske novine pišeju Njegvo Velicanstvo kralj je ovoga meseca 2-ga opet v Bupapeštu došel. Kād ove rede zaključujemo neznamo kaj je istina iz te stvari. Jer od kraja, kad je kralj odputoval je tak bilo ustanovljeno, da samo 7-ga dojde sim, v Bupapeštu opet.

A nagodbene razprave med magjarskom i avstrijskom vladom budu se začele opet. Kossuth Ferenc minister trgovackih poslov je hvala Bogu opet ozdravil. Za nekoli dan bude več mogel postelju ostaviti. Sabor bude opet januara 10-ga začel svoje sednice. Dalje budu razpravljali proračun, kojemu je još 16 govornikov zapisano. Kada proračun razpraviju, bude došel na dnevni red zakon za osiguranje tezakov, zatem o pravičnoj porciji.

Minister Kossuth je izjavil, da o povisenju soldacije sada niti spomenka nema i nova zakonska osnova bude samo tuliko regrutov prosila, kuliko je svako ljeto navadno.

Obiteljska sreća.

Vu vremenu, kada je naš Gospodin Zveličitelj došel na svet, je bil ondašnji poganski svet na kraju propada, izgubil je bil — svu volju do teško trudnoga dela, iskal je samo jelo i pilo, grešne zabave; ovo je bil razširjeni glas po ondašnjem poganskom svetu zaradi takvoga uživanja padal je globlje, vu najvešnu siromaštvo i nevolju. Ovaj pokvareni svet, je došel, da izvrtači, nebeski zveličitelj.

Jerbo je svaka dobra obitelj — izvor sreće za človečanstvo, zato se združijo vjedno obitelji: da vuči čednosti jako protivne, za ondašnje življenje.

Ljubav do dela premaganje iliti zatajeenje samoga sebe.

Svet zagledavši ovo novo življenje, se je opet poprijel dela — delo mu je, postalo častno i sveto ne više mislil samo na bogatstvo — i zabavno življenje. Zato se je opet vu človečanski rod povrnula sreća i zadovoljnost.

Dandanas koliko bolje se opet svet po-

tapla vu grežno, razvuzdano življenje skoro naravnoč v poganstvo — itak se zgublja veselje — do dela i dan danas je več delo postalo s koro sramota.

Vnogi bi radi da vu lenosti i razvuzdanoj zabavi i preživeli vreme svojega kratkoga življenja, i dan—danas se širi po svetu onaj poganski glas i želja za uživanje sveta; drugo ne išče peneze i alkoholne pijače, nije čudno, akoje več i zdanašnjega sveta skoro izginula zadovoljnost, i sreća — nije čudo, da se dan na dan čujeju tužbe vu nezadovoljnom — stanju človečanskoga reda Človečanstvo je istina betežno znova. Potrebuje odkupitelja, to pak nebude više; Samo zadnji dan dojde buditi sve ljudi!

Krstjanska obitelj! vuči se od svete obitelji dela. ako hoće osrečiti sebe i svoje potomstvo! Vidiš delal je sveti Jožel, delala je bl. dv. Marija delal je sam sin Božji, do tri desetoga leta je opravil: raznovrstno delo, a potlam posvetil nalogi, svojega nebeskoga oca, a sve ovo delo je prvézel s prostoj voljoj na sebe da bi nas vučil, da delo ne sramotno, daje vu delo naša sreća, za ovaj i za drugi svet.

Vu njem počiva obilen blagoslov božji, Seguro se delo mora vršiti vpravem redu i na pravi način, v duhu kak je to vršila sveta Obitelj, zmolitvoj (Moli i delaj) jerbo prazno, je delo brez blagoslova z nebes, delo je zdravje, da kroti naše telo, slabi huda nagnenja, zatira človeku hudomisljenje, itak ga brani grešnoga i nerednoga življenja. Gde je ruka pri delu srce pri Bogu, tam je obitelj dobro potprta; njoj nigdar nebude falilo božjega blagoslova i sreće. Zakaj ov svet je suzna dolina? Suznati smo došli, suznati budemo išli iz njega a med življenjem kuliko suza, nigdo njim nemre vučiti, nigdo se njim vagnuti. Nekoji nosiju železne križe — koji se samo na sebe zanašaju, drugim drvene, ali drevo je puno lehkeše od železa.

Zato vidimo da nepočiva sreća u bogatstvu i časti, nego vu strplivosti, delu i zatajenju samoga sebe. A da ovo postignemo trsiiti se moramo da svoje življenje bar nešto ravnamo po zgledu Svete Obitelji, a ne po današnjoj modi, ovoga prosvetlenoga veka!

Veščičar.

KAJ JE NOVOGA?

— *Prosimo naše poštvane predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.*

— **Kolendar.** 1907. Januar 7. Pondeljek, Rajmund prizn. — 8. Tork, Severin opat — 9. Sreda, Julian mučenik — 10. Četvrtak, Vilmoš bišup. — 11. Petek, higin papa muč. — 12. Suboja. Ernes apat — 13. Nedelja, Hilarijuš bisk. — Evangelim ove nedelje je kada je Jezus 12 ljeta bil star. — Zadnji fertalj meseca je 7-ga ob 3 vuri 47 minuti odvečer. — Vreme bude oblačno i meglasto.

— **Veliki viher.** Vu Španjolskoj je veliki viher bil prošle dane. Vu Valenciji je strela vudrila vu turen i zaklala stražara vu turnu. Kak takakje viher je podri jednoga ježovitskoga klostra. Vnogo su trpeli vrti, gde pomarangje cveteju. Sada pada sneg vu Španjolskoj.

— **Zakal je svoju pastrku.** Blizu Mezökerezesztes občine su na prošle dane psi jedno mrtvo žensko telo skopali vun iz zemlje. Mrtvo telo je vu vreče bilo zašito i komaj na pol metra vu zemlji zakopano. Iztraga je taki bila podignjena i sumlja je počela biti na vu Négyes občini stanujučega gazdu, kojega pastrka 25 ljet stara puca je pred nekojim tjednom zginula. Njeni očuh je sigurno grešno živel sa pucom i da se posledice nebi zeznale ju je zakal. Mati puca je vu mrtvim telu prepoznala svoju kćer. Grešnoga očuha su žandari prijeli.

— **Zgorela je.** Strašnoj nesreći je postala žrtvom Ganz Samuela žena vu Izsopataku. Mlada žena je četiri mesecno ceatno dete držala na naručaju i tak je nalevala petroleuma vu lampaš. Več je i našgala i cilindra je hotela gori deti, ali med tem je malo dete sunulo vu lampaš i ovaj se je preobrnl. Petroleum se je po stolu razlejal i počel je goriti. Nesrećna mlada žena je nahitroma dela dete na postelju i počela je gasiti petroleuma. I pogasila je al vezda pak je njezina oprava bolje gorela. Kada su joj na pomoć došli, več je tak bila zgorela, da je za par vur muke vumrla.

ju, pak je nekakovo drugo gibanje tiela promišlaval.

I sad se je zmislil, da je u istu svrhu pokojni ruski cesar drva ciepal, i on vze me miesto malarske kefice, širočku u ruke te započne cesarovu tielovežbu; ali i to je imalo svojih potežkočah. Dok su pri tom poslu dieca gazdaričina okolo njega stala i njegovomu dielu se čudila, vudri sekirkom krivo po drvetu i jedna trieska odskoči polag stojećemu dečecu u glavu, da mu je iz čela odmah krv procurela i nastala brazgotina, kak da je iz konjaničke bitke došel. Dakako, da su stanodavci ovu zabavu odmah mu zabranili i naš professor se j opet našel u neprilici.

Nieki dan poslie toga se je prošetal u bližnje selo, koje je stojalo na brežuljku; uzput je nadošil na nieku ženu, koja je u omašnoj košari na plečih nosila razne iz drva načinjene predmete na prodaju, kak su to drvene žlice, tanjuri, solenke, mužari, kefe i ostala. skojimi je po selih kučarila ili kak se navadno veli „hauzirala.“ Professor se odmah domisli: „To bu nekaj za tebe,“ te se ženi ponudi, da će joj tu košaru napti na professorova ledja, a sama

se sedne na brežuljak, za da si malo odpočme a kasnije za gosponom pojde, koj je vuz brieg i tako ne mogel hitro napred iti.

Professor košarom na ledjih stupa vuz brdo napried: eh, to je on pravi napor tiela, prava tielovežba. Znoj mu samo onak curi sa čela, a rubača mu se lovi za tielo. Professor je ves blažen, da si more napijnajuč se, tielo viežbati i jačiti.

Tu ga sretne žandar, koj se nemore zadosta načuditi, kad vidi gospodina, jer tak ga je po odieci sudil, gde košaru punu drvenih kuhač, tanjera i drugoga svačesa nosi.

»A kamo idete?» — zapita gospodina.

»U selo!» — odgovori professor gizdavo.

»A hoćete li te stvari tržiti?» — opet žandar.

»Dakako da hoću!» — odgovori professor.

»Pokažite mi, kaj to sve imate.» — veli žandar.

Professor metne košaru sa ledjah na zemlju te se veseli da će sa žandarom trgovati i ženi mali dolodak priskrbeti, koja

je još uvijek na brežuljku sedeč si poličava i tu trgovinu u daleka promatrala.

Žandar vzeze iz košara jednu kefu: »Kaj košta ova kefa?»

Professor ves u trgovačkom duhu: »No jer ste baš vi, — tak neka vam bude za jednu krunu.»

Žandar se nasmije, izvadi iz zepa novčarku te professoru izplati krunu a kefu metne u zep. — »Tako!» — veli — »a sada mi pokažite vašu obrtnicu t j. dozvolu, da slobodno timi stvarmi po kućah trgujete:»

»To će vam ona žena tamo pokazati — veli posve nedužno — smiejuc se professor.

»O ne,« veli žandar — »Ona na me nikaj nespada, — vi ste mi kefu prodali.»

»Dobro, dobro,« — veli professor još uvijek u svojoj nedužnosti — »vi ste si kefu kupili i sada smo gotovili!»

»Dragi gospodine!» — veli žandar — tu vam nikaj nepomaže, ja nedelam iz vas, nikakove šale. Vi meni ili pokažite obrtnicu ili pojđete s menom pred oblast.

»Pustite me s vašimi nezrelimi dosietkami u miru!» veli professor ostrijim gla-

— **Gdo po smrti figu kaže.** Majer Janošova žena iz Tomaševca je već od duže vremena bila betežna a vu pondeljek ob tretji vuri je vumrla. Lepo su ju opravili i položili na mrtvečku postelju. Rodbina su se zišla skup i svi su okolo po telje veres tuvali. Na večer je i njeni sin došel iz drugoga sela i on se je počel plakati. Ali najjednput se je gibati počela mrtvica. Gori se je sela vu postelji i s očmi je iskala svojega muža. Kad ga je spazila mu je figu pokazala i onak mu je vdrapila.

— Samo čakaj da ti ja vmerjem. A zatem pak se je obrnula k verestuvačom i jako velikom larmom nje je vu tirala iz sobe, veleč, da ona neće vumreti.

— **Nesreča na željeznici.** Lehko bi se velika nesreča dogodila sa express cugom (najbržeši cug), koj iz Budapešte vu Tatu ide. Tak je prošli tork bilo, da su željeznički težaki pri Széplaku delani na željeznici i vahtar je pazil na nje. Ili su pozabili na cug ili kak samo to je sigurno, da su spred cuga samo onda odbežali, kada njim je ov fučkal. Samo tuliko vremena jim je ostalo, da su sami skočili zmed šinjah, jer je cug sa strašnom brzinom išel. Sredstva su sva tamo ostavili. Vu švelare zavrtano su ostali tri kak ruka debeli željezni svedri. Ove svedre sva sreča je cug spotrl, ali za las je falilo, da se cug nije preobrnuv vun iz šinjah, kaj bi strašna nesreča bila. Direkcija je taki izragu podigla i vahtara iz službe dela a težake pak odustila iz službe.

— **Vrbe vu Buzasu i Battyánu** budu sve vun dali poseči i sa sadovnem drevjem nasaditi ista mesta. Dakle vrbe i na vas je došel tifus vu Buzásu.

— **Perzijski šah** je na smrt betežen. Prošle dane ga je slag trefil i siromaski

som. Ali žandar ostaje pri svojem, dozove ženu, napoti joj njezinu košaru na ledja ta ide sa obodvima k oblasti,

U professoru je sve nejak kipelo od jada. »Vam bude već oblastnik za ovo, svoje odčital.« — veli — »da si budete vaš taj mudri čin zapamtili.«

»Pst, pst! — opomene ga žandar, — ako ćete me vriedjati, moram vas k špricalki odpeljati i zatvoriti!«

Kad su došli k oblasti i žandar je činovnika o stanju stvari izvestil, zapita ovaj profesora: »Jeli morete izkazati, da drvenom robom slobodno trgujete?«

»Ali molim vas« — veli professor — »zar nevidite da ja nisam nikakov trgovac.«

»O tom je baš govor« — veli činovnik — »što vi niste trgovac a ipak robu prodajete. Jeli hoćete globu odmah ovde platiti ili hoćete, da vam platežni nalog u vaš kvartir pošaljem?«

»Ali za Boga« krične professor — zar još niste u se došli, da to nije bila nikakova trgovina, već samo šalal.«

»Ne« — veli činovnik. — »Zakon se za šale nikaj nebrine, niti u zakonu šale nema, jer bi se drugičije mogel konačno svaki prekršitelj izgovoriti, da je zakona iz šale prekršil.«

U kratko — profesora je oblast radi nepovlašćenog kućarenja iliti hauziranja obusudila na globu od 30 krunah, koje je on i odmah izplatil.

A sada opet promišlava na tieloviezbu koj bi se prijel, a skojom bi manje s ljudmi u dodir došel i koju nebi nikakovi paragrafi vezali a još manje sudci razpravljali. —

Em. Kollay,

človek vezda na smrtnoj postelji leži. Doktori ne misliju da bi mogel ozdraviti. — Muzafer ed Din je sada stopram 53 ljeta star i jako pametne glave vladar je bil. Po njegovoj smrti bude znam buna vu Perziji, jer izmed njegovih sinov bi njih više rado došlo na perzijski tronuš.

Od vumirajučega šaha sledeće nam pripovedaju jedne englezke novine:

Muzafer ed Din šah je jako dobrog ćudoredja človek bil. Čisto mu je zadovoljno, ako more telegrafirati sam ili pak se karta sa svojimi oficeri, ali zabada. Oficeri i ministri jako moraju paziti pri kartanju, da šah nezgubi, jer onda je srdit. Jako rad sadi i pleje, ali još rajše se fotografiranjem bavi. Osobito sebe da vu svakoformo opravi fotografirati. Šah takodjer manje ženah ima, kak mu je otec imel. Kad mu je otec vumrl 1720 ženah je ostavil, a sadašnji sultan je imel samo 60 ženah, koje su mu 4 sine i 23 kćeri dale. —

— **Glad vu Ruskoj.** Glasi, koji od bune Ruske su govorili su malo vihnuti, ali dan za dnevom se ponavljaju politička ubojstva, takodjer razbojničtvo, te sudi soldackih sudov. Pa i ovim smo već navadni od Ruske. Ali sad od vnogo vekše nevolje dojde glas iz Ruskoga orsaga. Glad veliki tam. Glad je svemi svojimi grozovitosti započel, se širja i sili nesrečni narod v jarem. . . . Knez Lvov je posetil od glada prizadete pokrajine i njih popisal. Vu svojem popisu veli knez Lvov: »Tak je, kak da bi stali ob postelji vumirajučega. Prebivalstvo životari od dneva do dneva, ob grizljeju kruha, brez ufanja, da ostane do spomladi pri življenju. Letina je popolnoma ponesrečena. Kruha ni i krme za živinu ne. Kozolci su prazni. Na 1000 vrst dugem putu sem našel v 11 vaseh malo žita pri nekojih kmetih. Živinu i konje su morali kmeti za najnižju cenu prodati. Za krmu su nabirali hrastovo listje. Posebno trpe novo naseljeni Tatai. Povsod jedu kruh i želoda. Mera želoda je stala najprve 4 kopeke, ve stoji 45 kopeke. Kruh jedu jenkrat na dan. Deci dajaju želodnu moku z vodom. Od take hrane izgledaju ljudi grozno; bleđi su suhi ruke se jim treseju i oči su upadle. Kmeti tužiju, da jim od toga »kruha srce gori.« I do nove zetje je još 7 mesecov. Vse je kak da bi izumrlo življenje. Tak knez Lvov. Ali se je čuditi, ako digne neznosni glad kmeta, da se oboroži i požge bele grade ki su pribili kmetski stan na križ večnoga trpljenja?«

— **Nemški Reichstag** (državni zbor) je vlada razpustila. Vlada je zahtevala novi kredit za kolonije v nemški južno-zahodni Afriki. Ali centrum ter socialisti nisu dovolili taj kredit. Radi toga je vlada zbornicu razpustila.

— **Put taljanskog kraljevskoga para.** Iz Rima javiju, da kraljevski par na protuletje dojdúće godine na kratku putovanje ide k grčkomu kralju vu Athen. — Datum toga putovanja se još nezna, jer prije bude došel vu Rim preiski cesar, danski i norvežski kralji.

— **Nesrečen zrakoplovac.** Iz Barcelone javiju, da se je tam jeden zrakoplovac izpustil vu zrak, — nasred grada. — Pri tom se mu je zrakoplov (balon) zahačil vu brzjavne drote; — košara, vu kojoj je sedel zrakoplovac, — a on je iz visine doli opal i odmah vumrl.

— **Dober pajdaš.** Bozsó Sándor budapeštanski sabolski inoš i Weisz Vilmos

su se med potepanjem vu Csáktornju spoznali na veliku nesreću Weisz Vilmosa. Najme prošloga meseca 23-ga su se celu noć zabavljali a vu jutro ob pol 5 vuri su došli vu Csáktornju vu polibajsku sobu, gde je ravno samo redar bil doma i rekli su, da kakti prekputujuči, hoćuju tam počivati dok se razdeni. Policaj i Weisz su zaspali, kaj je Bozsó na to pohasnuval, daje iz Weiszovoga žepa vkral 2 komade 20 korunašte i 1 komad 10 korunastih zlatnih penez i zatem pak je pazljivo otišel vun iz sobe i skočil nekam. Do ve, da neznaju, gde je taj fini pajdaš, koj je mogel poleg policajja krast.

— **Nova željeznica.** Med Muraszombaton i Kormendom se bude željeznica za malo vreme već zazidala. Cela željeznica je 80 kilometrov duga, vezda su njoj već više kak polovicu dal prek prometu. Od Kormenda do Sala već hodi cug. Do Muraszombata bude se do protuletje već zgotovila željeznica i prek bude dana prometu. Sa tem bude se Muraszombatánov stara želja spunila, imali budu z ljeznicu.

— **Ljudi s majnuskimi nogami.**

»Köln. Zeitung« javlja iz Adelaide v iztraživanjima profesora Klaatscha, antropologa iz Heidelberga, koji vu Anstraliji provučaja ondješnja plemena. Profesor Klaatsch dovršil je sva svoja opažanja vu Novoj Quineji i Quesslandu, a sada se bavi na severu Australije, čija je nutrašnja stran još sasvim nepoznata. On prončava način života i australskih črncah pak je pri tom odkril vnogo neobičnoga. Pred nekoljko letah su napali urođenjenci blizu Port Keatsa jednoga belca vu čamcu njegovom i ubili ga. Ubojice su vlovili i kaštigovali. Profesor Klaatsch vnogo se s njim bavil, pa je pri tom ustanovil, da jeden izmed črncah ima majmuske noge, to jest noge su mu ruke i isto su takve kak stražnje ruke majmuna. Črni tvrdiju da vu nekojih kraljevinah med potokom Daly i Viktorija ima veliki broj ljudih s ovakimi nogami. Dr. Klaatsch nastojal bu sada da iz pita, jelj to istina.

— **Božični govor pape.** Na božić primil je papa člane svetoga kolegijuma, te na božičnju gratulaciju Šzardinala Oreglia odgovoril je znamenitni govorom. Papa je opomenul teške prilike, s kojimi se cirkva mora boriti, i izrazil dvoje ponzolanje vu misiji cirkve, koju nebudu niti peklenska vrata predobila. Na to je papa spomenul kulturnuš berbu vu franceskoj, pak ponovno izrazil svoje simpatije za francuski narod, za koji bude se ovih dnevah dvostrukim žarom molil.

Poziv k našim p. vlastelinim i malim gospodarim!

Vu našim i vu susednim varmedjiam, vu celom orsagu koristno poznato »Patria« pótkávégvár nagykanizskim stolnim mestom ono poziv je poslala k nam, da ova tvornica, — jer vu velikim nučaju potrebno cikoria korenje hasnuje, — s poštuvanim vlastelinimi i s malim gospodarimi sgotavjanje ugovoru hoće veziti.

Poleg ovoga poziva na znanje damo našim p. vlastelinim, da bližnje množine jako rada daje gornja tvornica.

Od naše strane samo ono hoćemo išće ovde pisati, da, jer poznamo točnost i pravičnost ove tvornice, ovo gospodarstveno proizvodjanje s čistom duševnostjum moremo preporučiti. Nadpis: »Patria« Nagykanizsai pótkávégvár.

Varrógépek minden elképzelhető czéjra

Varrógépek azon üzletben, hol a fenti tábla látható

Singer Co. Varrógép r. t.
CSÁKTORNYA FŐUT 37.

Gabona árak. — Ulena žitka

mmásza.	1 m-cent.	kor fil.
Buza	pšenica	1.400—
Rozs	Hrz	11 60—
Árpa	Ječmen	13 50—
Zab	Zob	13 70—
Kukoricza uj	Kuruza nova	11 00—
Fehér bab uj	Grah belí	18 00—
Sárga „ „	„ zuti	13 50—
Vegyes „ „	„ zmésan	13 50—
Keudermag	Konopljeno seme	24.00—
Lenmag	Len	21.00—
Tökmag	Koščice	19.50—
Bükköny	Grahorka	14.00—

4705. tk. 906. **Arverési hirdetmény.**

A perlaki kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mezga Gáspár domásineczzi lakosnak — s a m. kir. kincstárnak Latin Ilona özv. Vranocsics Imréné murakirályi lakos elleni végrehajtási ügyében bírói letétbe helyezendő 735 kor. tőke, ennek 1858 évi június hó 17 napjától járó 4% kamatai, 16 K. 80 f. perköltéség 600 kor. tőke, ennek 1881 évi április hó 16-tól járó 8% kamatai 59 kor. 40 f. költség 276 kor. tőke, ennek 1877 évi január hó 10-től járó 5% kamatai és 11 kor. 94 filler költség s bírói betétbe nem helyezendő 60 k. 55f. eddigi 37 k. árverési kérvényi költség továbbá 138 korona tőke, ennek 6% kamata és 5 frt. 75 kr. költség behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. járásbíróság területén fekvő Domásinecz közsegi 34 sztkvben. A I. sor 46 hrsz. a foglalt 53 sz. ház, a I. 2 sor 47 hrsz. a foglalt udvar és kert (közös az 52. házszámmal), a I. 3 sor 276 hrsz. a foglalt szántó a Zavertjében, a I. 6. sor 850 hrsz. a foglalt szántó Verbicza, a I. 9 sor 2109 hrsz. a foglalt szántó Preseke a Pasnik melletti oranicában egészben összesen 1572 K. és az u. sz. azon sztkvben a † 1 sor sz. 1433 hrsz. a foglalt szántó a Herzkenicában szintén egészben 72 kor. kikiáltási árban mint becsáran az

1907. évi jan. hó 24 napján d. e. 9 órákor

Domasinec község házánál dr. Tamás János perlaki ügyvéd vagyhelyettese közben öttelvet megtartandó árverésen a becsáran alul is eladatni fog

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni.

922. 1906. sz.

Arverési hirdetmény.

Atulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíróság 1906. évi V. 606 számú végzése következtében Zakál Henrik ügyvéd által képviselt Muraközi lakarekpenztár javára Makovecz Jakab glubokoi lakos ellen 388 kor. s jár. erejéig 1906. évi november hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 720 koronára becsült 1 szekér, 1 kocsi és 2 lóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai királyi bíróság 1906. V. 606. 1906. sz. végzése folytán 388 kor. tőkekövetelés, ennek 1906. évi szeptember hó 21 napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 70 kor. bíróság már megállapított költségek erejéig Glubokon leendő eszközzésére

1907. évi január hó 16-ik napjának d. e. 11 órája

határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáran alul is el fognak adatni.

Csáktornya, 1907. jan. 1. 876

4260/tk. 906.

Arverési hirdetmény.

A kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Hajós Ferenc csáktornyai ügyvéd által képviselt Horváth Mátyás beliczai lakos végrehajtatonak Kovácsics Zsófia férj. Hadelán Iván beliczai lakos elleni 87 kor. tőke és járuléka iránti ügyében az árverést az 1881. évi LX. t. cz. 144 és 146 §-ai alapján elrendelte, minek folytán végrehajtatonak 87 kor. tőke, ennek 1906. évi június hó 9-től járó 5% kamatai 17 kor. 40 fill. per, 8 kor. 60 fill. végrehajtás kérelmi 13 kor. 60 fill. végrehajtás foganatosítási s ezuttal 12 kor. 30 fill. ben megállapított költségekkel álló követelése kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbíróság területén fekvő a beliczai 238 tkv. 85 hrz szám alatt felvett ingatlanra egészben 755 kor. becsáran és az u. o. 393 tkvben 836 hrz. sz. a felvett ingatlan egészben 208 K. becsáran a végrehajtási törvény 156 § a értelmében Belicza község kázanál

1907. évi január 22 napján d. e. 10 órákor

Dr. Hajós Ferenc csáktornyai ügyvéd v. helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Megjegyzni a kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság hogy az árverés a beliczai 239 sz. tkvben 2065/tk. 906 iktató számmal Horváth Mátyás és Hajdinyák Katalin javára bekebelezett holtiglani haszonélvezeti jogot egyáltalán nem érinti továbbá a 398 tkvben 1748/tk. 99 iktató számmal Horváth Mátyás és neje Hajdinyák Katalin javára bekebelezett holtiglani haszonélvezeti jogot egyáltalán nem érinti, nem érinti továbbá a 398 tkv. ben 1718/tk. 99 iktató számmal Horváth Mátyás és neje Hajdinyák Katalin javára bekebelezett haszonélvezeti jogot, mégis az utóbbi az vala 308 sz. telekkönyvben foglalt ingatlan, ha a jogot megelőző követelések kielégítésére szükséges 229 K. 20 fill. vételárért eladható nem volna, akkor ez ingatlanra nézve ez árverés hatálytalaná válik s azonnal újból a jogot mentesen bocsátandó árverés alá.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 %-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni és pedig 75 kor. 50 fill. 20 kor. 50 fill.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 60 nap alatt a másodikat ugyanattól 60 nap alatt a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, az árverés napjától számítandó 5% kamattal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a csáktornyai kir. bíróság telekkönyvi osztályánál és a helyi községi háznál megtekinthetők.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan. 1906. nov. 6. 877

TEA

védjegye

tea kanna

eredeti csomagokban

kaph: Straia testvéreknél Csáktornya.

Hirdetmény.

Perlak község tulajdonát képező

nagyvendéglő

870 2—2

1907. évi január hó 15-ik napján délelőtt 9 órákor 6 évre bérbe fog kiadatni.

Perlakon, 1906. december 22-én.

Az előljáróság.

Rőfösárú kereskedésbe egy

segéd

ki a magyar, német esetleg a horvát nyelvet is bírja felvételik. Belépés 1907. január 25. Ajánlatok Leopold Fuchs & Co. céghez Slatina (Szlavonia) intézendők. 880 1-3

JOHNSTON arató-gépeit

kizárólag a magyarországi viszonyoknak megfelelőleg készítve, egyszerű és tökéletes kivitelben, olcsó árbán szállítjuk.

Bächer Rudolf és Melichár Ferenc,
a Johnstone Harvester Co., Batavia.

Magyarországi kizárólagos képviselői

Budapest, VI., Nagymező-utca 68.

Árajánlattal készséggel szolgálnak.

864 3-52

Felvilágosítás

vendéglősök, szálloda- és kávé sok részére

Hangszereink felől kiállított elismerésekben, vendéglősök által egyhangulag lesz említve:

„Hupfeld féle hangszerek által nagy bevétel — a forgalom sokkal nagyobb — sok új vendég lett nyerve — a sörfogyasztás emelve — a hangtelj nagyszerű — a tőkebefektetés gyorsan elenyészstődik — a hangszerek a használatban elpusztíthatatlanok.

Hupfeld-
félecontinental Orchestrion

zongorával, manduru és vonó zenével, rugó es sulyhajtással.

852 4-10

Hupfeld
phonoliszt-zongora

a legtökéletesebb önműködően játszó zongora, eredeti művész hangjegyekkel.

Hupfeld-féle

Villanyos Orchestrion Helios

egy katona zenekart pótol.

Minden hangszert egyenkint lehet kicsatolni.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Legkedvezőbb fizetési feltételek. Készpénzfizetésnél nagy árengedmény.

HUPFELD LAJOS, r. t.

Bécs, VI., Marienhilferstrasse 7/9 sz.

Europa legelső és legrégebb villanyos zongora és Orchestrion gyára.

Képviselet Budapesten: WETSCHL GYULA VIII., Baross-utca 129 sz.

40 legnagyobb kütüntetés világ-és szakkiállításokon.

Necsak olvasni

hanem meg is kell kísérlni BERGMANN és TÁRSA, Dresden és Telachen a/E régen bevált, gyógyító hatású

Steckenpferd lilium-tej-szappanát

azelőtt Bergmann-féle liliumtejszappant (jegy: 2 Bergmänner) hogy szeplőktől ment, fehér arcbrórt, valamint gyengéd arcszint nyerünk.

Darabja 80 fillér-ért kapható:

Stráhia Testvérek-nél

Csáktornya.

791 18-50

Ház eladás.

A mező-utca 49. számú ház szabad kézből előnyös feltételek mellett

eladó. Bővebbet: Lustgarten I.

tulajdonosnál Csáktornya.

879 1-2

Több rendbeli szobabutor 1907. január 10-én délelőtt 10 órakor Bányaváron szabadkézből elárvereztetik.

LANGER.

874

AGRARIA

MAGYAR GÉPFORGALMI RÉSZV. TÁRS.

Benzinmotorok

Benzincséplők

Malomberendezések stb.

Kérjen minden gazda

árjegyzéket

Levélczim: 872 2-52

„AGRARIA“ Budapest, Váci-út 2.

Védjegy: „Horgony!”

A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyult hasziszor, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szorok bizonyult köszvényél, csúznál és meghűlések-nél, bedörzsölés képpen használna. Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárlaskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K —.80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél. Budapest.

Dr Richter gyógyszerárta az „Arany oroszlanhoz”, Prágában.

Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.